

Wäggä liggl, pölletas tiwad ðrra, fa pu^p
pus otselohhe tulle sisse. Nenda leidis
ta suin surma, mis ta ni wäggä lõrtis,
nõhiast rdmust osse joobnud läks ta heletus-
maks, ei arvand sugu kahjo ennam
tulleivad ja sai ákkiste hirmfa libbeda otsa
lätte.

Eest juttust saab innimenne valio
head moistma. Jogaas ellopõlves, ig-
gas ellokohhas on inimes sel omnia hääda
ja omma muree jäetud ja ei selle üritikesse
ello sees olle ükski fest üsna ilma. Ei
seal juures ole muud nou anda, kui et tar-
gaste, ja nenda kui moisslikul inimes-
sel sünnil, iggaüks isse ennast hääda eest
ratsub hoida, tedda, kui ta peale tuleb,
ond ooda wähbendada ja mitte riibja
jaebamisse ja murkisemisse läbbi tedda su-
re.

ramaks ei tbsta. Joggauhhel on emma
poorm, mis teine wabhesh ei tuñne ja
teema as emel Joggoni ei jouaks konda.
Küllab seäss mötles pâsofessel ja ðmbli-
kul ei ühtegi traetta ollewod, oga efs
neil olle fa isse waenlased, fes neid jälle
takla kiusavad? —

Ka woib iggaüks fest juttust moista,
et se ei kõlba, et innimenne omma pâris
asset ja kohta, mis temmal seâtud on,
wallatumal kõmbel mahhajâttab, ja jân-
nese liîna läbheb, mótteldes, et teises
paikas parrem sugu on. Gedsel on se
algmisest lodud, et ta oues taeva al-
peab lendama. Giiski jättis sedda ello
mahha, ja otsis Farja lautas ja moisa
toas parremat asset ja suremat rahho.
Moga kas leidis? — Voi fa! —

Lua-